

Библиотека „Бранко Радичевић“
Клуб књиге „Бранко Радичевић“
Житиште
Датум: 18. новембар 2020.
Број: 45/20

На седници одржаној 18. новембра 2020. године, донета је

О Д Л У К А

ДА СЕ АЛЕКСАНДРУ М. ДЕВЕТАКУ ИЗ ВРБАСА,

ОДУЗМЕ ПРИЗНАЊЕ „БЕЛО ПЕРО“

Које му је додељено за најбољу кратку причу 20. Књижевног конкурса „Банатско перо“ под називом ПОЖУТЕЛИ КРЕДИТ.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Господин Љубомир Илић из Мале Крсне је Библиотеци „Бранко Радичевић“ Житиште доставио доказе да је прича објављена у зборнику „Рађање тишине“, на странама 39-40, под називом „Пожутели кредит“, аутора Александра М. Деветака из Врбаса, ПЛАГИЈАТ.

Прича под називом КРЕДИТ, чији је аутор Љубомир Илић из Мале Крсне, објављена је у ЗБОРНИКУ ЛИГЕ ДУХОВИТИХ, новинама за хумор и сатиру, поезију и прозу, бригу и разбигригу, Сврљиг, марта 1992, број 7, на страни број 5.

Одлука о одузимању признања ће се јавно објавити на сајту Библиотеке и на фејсбук страницама Библиотеке и Клуба књиге заједно са приложеним документима која су достављена Библиотеци „Бранко Радичевић“ Житиште.

На основу приложених докумената одлучено је као у диспозитиву.

ВД директора Библиотеке,
Робертина Шијан

Председник Клуба књиге,
Предраг Радаковић

Доставити:

1. Александру М. Деветаку
2. Љубомиру Илићу,
3. Архиви

Објавити на :

1. Сајту Библиотеке „Бранко Радичевић“ Житиште
2. Фејсбук страници Библиотеке „Бранко Радичевић“
3. Фејсбук страници Клуба књиге „Бранко Радичевић“ Житиште

АЛЕКСАНДАР М. ДЕВЕТАК

Врбас

ПОЖУТЕЛИ КРЕДИТ

Прохтеви моје супруге, одвајкада су били велики:

-Мили, купи плац! Не мислиш ваљда да целог живота останемо у овој бетонској стакленој менажерији!

Купим плац на кредит, наравно!

-Сазидај летњиковац, мили! Зашто да други буду бољи од нас?! И аутомобил немамо...

Сазидам летњиковац, наравно на кредит. Формуларе за аутомобил купим, па онда на кредит...Па, ваљда сам јој испунио све могуће жеље?! Помислим и почнем растезање плате од првог до првог. Све по угледу на наше врхунске спортисте.

Оставим пушење, престанем да пијем „Рубинов“ вињак, баталим све игре на срећу. То што сам успео као спортиста, највше имам ја, па моја супруга, као шеф стручног штаба и као тренер. Мада се као главни саветник, показала моја ташта.

-Појачај тренинг мили, ускоро нас очекује дотеривање, малање, кречење стана, регистрација аутомобила, а и ћилими и теписи су дотрајали! Раче једног лепог летњег дана Хеленио Херера мога живота и рада. Тада сам оборио светски рекорд у штедњи и кредитном задуживању.

-Мили, хоћу сина!

-Па, зато нам не треба ама баш никакав кредит! Побуних се ја помало уплашен за свој статус по том породичном питању.

-Знам, али ја хоћу да наше дете буде жуто као Јапанац! Замисли нашег синчића са косим очима и белим зубићима. Свет би се шокирао, зар не?

Сложих се да би шокирали свет, али како?

-Колико ја знам, по законима природе, од белих родитеља, рађају се само бела деца.

-Ех, драги мој и у том закону има много рупа и провалија...Данас је једино психотерапија свемогућа. Она обара све законе и хипотезе.

Свакодневно сам почео да одлазим на психотерапеутске сеансе. Из дана у дан, био сам сигуран и убеђен, да могу постати отац жутог детета. Са таквим убеђењем, дочекао сам вест из породицишта.

-Добили сте сина! Честитамо!

-Је'ли жут као Јапанац!? –питао сам нестрпљиво, помало узбуђено.

-Јесте!-рече бабица и спусти узбуђено слушалицу.

-Ех, синчићу мој, једино сам тебе добио без кредита!

Суседи и комшлук до гуше и душе, све и свашта причају...

По њима испада да сам сина, ипак добио на инострани кредит!

Неколико блокова даље, на шалтеру мале бараке, познаница пита власника пиварнице:

- Бане, имаш ли и данас јаја?

Мала Миленица, унука мог другара Драгана, дуго седи на ноши и мучи се, црвени, напије се, па ће изненада: - Излази, изе'м те!

На вратима солитера срећем боба Милинку, узимам јој цигар са пијаци, враћам се до вених врата, она их отклачува и показује на под ходника: - Комшија, стаги ми га ту, доле!

Стопира ме бивша комшика, иде са пијаци... Стајем, отварам јој врата и упозоравам - показујући на кесу поред сувозачевог седишта:

- Доле ми је месо, пази да га не пригњечиш!

А она ће:

- Де, де... и да хоћеш - нећу, добро те знам!

Велибор Биба Ђокић

3.

КРЕДИТ

Прохтеви моје супруге су одувек били велики:

- Мили, купи плац! Не мислиш ваља, да целог живота останемо у овој бетонској цунгли!

Ја купим плац - на кредит, наравно!

- Сазидај викендицу, мили! Што да други буду бољи од нас! А и ауто немамо!

Сазидам викендицу, на кредит, формулар а ауто купим, па онда на кредит...

"ваља сам јој испунио све жеље", помислим и почнем да тренирам растезање плате од првог до првог. По угледу на неке наше врхунске спортисте оставим пушење, престанем да пијем коњак, забаталим игре на срећу... То што сам успео као спортиста највише заслуга има моја жена, као шеф стручног штаба и први тренер, мада се као главни саветник показала и ташта.

- Појачај тренинг, мили, ускоро нас очекује кречење стана, регистрација аута, а и теписи су потрајали! - рече једног дана Хеленио Херера мог живота.

Тада сам оборио светски рекорд у штедњи и кредитном задатку.

- мили, хоћу сина!

- За то нам не треба кредит! - побуних се ја, уплашен за свој статус по том питању.

- Знаш, али ја хоћу да наше дете буде жуто као Јапанац. Замисли нашег синчића са косим очима и белим зубићима. Свет би се шокирао, зар не?!

Сложих се да би смо шокирали свет, али, како?! Колико знам, по закону природе, од белих родитеља рађају се бела деца.

- И у том закону има рупа, драги мој. Данас је једино психотерапија свемогућа. Она обара све законе и хипотезе.

Почнем да одлазим на свакодневне психотерапијске сесансе. Из дана у дан био сам убеђен да могу постати отац жутог детета. С тим уверењем дочекао сам и вест из породилишта:

- Добили сте сина! Честитамо!

- Је ли жуто? - питао сам нестрљиво.

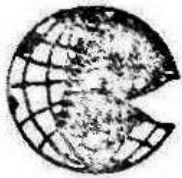
- Јесте! - рече бабица и спусти слушалицу.

- Сине мој, једино сам тебе добио без кредита!

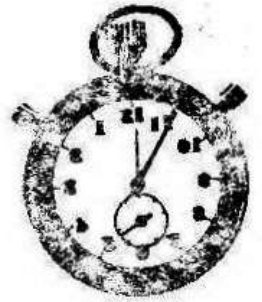
Комшилук, до душе, прича свашта... По њима испада да сам сина, ипак, добио на КРЕДИТ?! И ТО ИНОСТРАНИ!

Љубомир Илић

ПОЗИВ ХУМОРИСТИЧКОМ НАРОДУ

ДУХОВИТЕ
СВИХ РЕПУБЛИКА
УЈЕДИНЕТЕ СЕ!

ЗБОРНИК

ЛИГЕ ДУХОВИТИХ

НОВИНЕ ЗА ХУМОР И САТИРУ - ПОЕЗИЈУ И ПРОЗУ - БРИГУ И РАЗВИБРИГУ

С В Р Љ И Г - м а р т а 1992. Брoј 7. цeна: 30,00

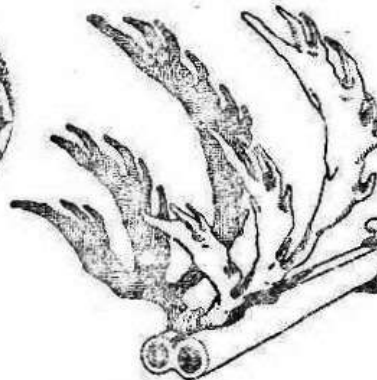
АФОРИЗМИ
САТИРА
ШАЛЕ

ИГРЕ

ПРОЗА
ХУМОРИСТИЧКА
ПОЕЗИЈА

НАГРАЂЕНЕ КАРИКАТУРЕ

НОВЕ ИГРЕ

НАЈ

АФОРИЗМИ

Горан Ђеличанин - Варварин

2. Када болесни владају луксуз је бити здрав.

Александар Новаковић - Београд

3. Маните се прислушкивања - почните већ једном да слушате глас народа.

Бобан Милетић - Лепена-Књажевац

